

[Socialministeren]

værdien af centralt fastsatte regler; i øvrigt har jeg svært ved at se, hvad indholdet af dem skulle være.

Qvist Jørgensen (S):

Der er for så vidt ikke noget nyt i den problematik, vi skal behandle i dag. Allerede i 1982 offentliggjorde Ugeskrift for Læger artikler om ulykker på legepladser. Artiklerne var baserede på undersøgelser af legepladsredskabsulykker i Århus, og det blev klart dokumenteret, for det første at en del ulykker kan undgås, for det andet at bestemte redskaber – det var gynger, klatrestativer, rutshebåner og vipper – er årsag til de fleste ulykker; retfærdigvis skal så anføres, at disse redskaber formentlig også er de mest udbredte. Det fremgik dernæst, at børn i 4-5 års alderen er de mest truede, for det fjerde at der faktisk optræder en ubehagelig stor rate af det, som undersøgerne betegner som alvorlige læsioner, og for det femte at mange ulykker sker, fordi børn bruger det, man kunne kalde ikke-alderssvarende legeredskaber.

Hertil vil jeg føje, at vi inden for den senere tid har oplevet i hvert fald to dødsulykker, og uden at ville bruge disse to tragiske hændelser i et korstog vil jeg dog nævne, at såfremt der havde været et reglement og dette var blevet fulgt, kunne disse to ulykker have været undgået.

Uanset at vi i socialdemokratiet er enige i, at vi i samfundet ikke skal have flere anvisninger og reglementer end strengt nødvendigt, må vi på dette område meddele, at vi er enige i, at centrale anvisninger er påkrævede.

Dette bliver også klart understreget i det produktansvarsforslag og i øvrigt også i det forslag om produktsikkerhed, som socialdemokratiet fremsætter en af de allernærmeste dage, og hvori vi siger, at der ikke eksisterer tilstrækkelig klare anvisninger bl.a. inden for det område, vi nu beskæftiger os med.

Vi ønsker ikke sterilitet på legepladserne. Vi ved, at vore børn er nysgerrige, vi ved, at de kaster sig ud i livsfarlige ting, vi ved, at børn søger udfordringer, søger spænding, og vi ved, at de ikke altid overskuer faremomenterne. Jeg tror, at langt de fleste voksne – som jeg selv som voksen – næsten har fået mareridt over de halsbrækkende og livsfarlige ting, vi har foretaget os som børn.

Vi tror ikke, at vi kan forhindre alle de ca. 12.000 skader på årsbasis, der sker, og vi tror heller ikke, at et centralt reglement vil forhindre enhver form for ulykke eller ethvert uheld, men vi tror, at en del kan undgås. Derfor vil vi gå positivt ind i udvalgsarbejdet.

Der er to ting, vi beklager: for det første at der tilsyneladende eksisterer et færdigt projekt – for så vidt denne del angår – i socialstyrelsen, som socialministeren åbenbart fortsat agter at lade blive i skuffen. Et forlangende fra socialudvalgets medlemmer vil fremkalde dette dokument, og når vi har fået banket støvet af det, må vi se, om materialet, eventuelt kombineret med BUPLs udkast til reglement, kan anvendes.

Den anden ting, jeg skal beklage, er, at socialministeren tilsyneladende har bidt sig fast i et afvisende standpunkt, hvilket skete ved et læserbrev den 5. september 1984 i Politiken, hvoraf fremgår, at anvendelsen af den sunde fornuft alene skulle kunne løse problemerne. Støjniveauet her i salen i dag umuliggjorde at konstatere, om der er sket en holdningsændring hos ministeren, men jeg vil gerne sige til hende, at vi er enige i, at den sunde fornuft er meget nødvendig at have med, men erfaringerne – og her tænker jeg bl.a. på de 12.000 ulykker – viser, at det åbenbart ikke har været nok.

I samme læserbrev gør socialministeren et stort nummer ud af at påstå, at et reglement vil medføre, at der rokkes ved den – og jeg citerer – »klare kommunale ansvarsplacering«.

Det forstår vi ikke. Rokker eksempelvis den eksisterende vejledning om fysiklokalers indretning og sikkerhed ved den klare kommunale ansvarsplacering?

Afsluttende kan jeg konstatere, at havde ministeren optaget ønsker fra mange forskellige institutioners og organisationers side noget mere positivt og aktivt, havde vi haft en anden og lettere situation.

Som allerede sagt vil vi gå positivt ind i behandlingen af det foreliggende forslag, som vi anbefaler.

Merete Aarup (KF):

Det beslutningsforslag fra SF, som vi har til behandling i dag, tager sit udgangspunkt i en undersøgelse fra Århus, hvor man antager